

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oraă 6 cr.
a treia-oraă 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplădi Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază

Nimeri singuratici la 5 cr. se vënd la „Tipografia”, soc. pe acțiuni

Peatra fundamentală.

(*) Ungurii ne-au mai dat odată dovada avantajului incalculabil de mare ce-l au față de noi: solidaritatea în luptă contra noastră. Acest avantaj le acoperă multe din păcatele lor naționale. Ear' pentru noi, de unde ar trebui să ne fie un exemplu, — ne este, se pare, indiferent. Și asta e un păcat al nostru. Prea le desconsiderăm solidaritatea lor și nu profităm de loc din pilda lor.

Oficiali și neoficiali, guvernamentali și opoziționali, — și de data asta au fost unanimi să iee poziție contra manifestațiilor naționale ce proiectam noi.

Noi? S'o recunoaștem pe șleau — recunoașterea încă e o virtute — ne-am prezentat și la aniversarea cincantenarului evenimentelor dela 1848 mult mai des-concentrați.

Toată suflarea românească din țeară era una și indivizibilă atunci la 48. Acum s'au găsit între noi nu puțini de aceia, cari cu știrea ori fără știrea lor, cu voia ori fără voia lor — s'au arătat apatici ori chiar ostili plănuirilor frumoase naționale...

În amănunte nu ne lăsăm. Nu vrem să ne lăsăm. Ținta noastră nu mai poate fi acum să discăm și să comentăm aceste regretabile simptome. Constatăm simplu faptele și tragem consecințele logice: numai asta ne poate fi de folos în momentele de față.

Și aceste considerații — sîntem convinși — dau expresiunea sentimentului obștesc al poporului.

Poporul nu-l desbinat pe chestii politice. De ce ar mai fi desbinați fruntașii? Chiar fruntașii!

Se pare, că fruntașii au înțeles deja cu toții lucrul acesta. L-au înțeles și sînt hotărâți a-l și pune în practică.

Simptomul acesta binecuvîntat s'a observat în lumină frumoasă la Blaj. S'au văzut alături, în biserică, oameni politici, certati între olaltă de ani. Și au făcut cea mai bună impresie.

Departe de a exagera importanța acestui simptom, nu esităm a-l recunoaște fondul moral de bun augur pentru situația noastră politică. Și ne-ar plăce să ne rămână un cas isolat, trecător, ci să se generalizeze la toți oamenii nostri politici, atât la noi, cât și în România. Tim-pul a sosit de mult pentru această îndulcire.

În excelenta sa vorbire dela Ateneul din București, dl I. C. Grădășteanu, admirabilul amic al chestiunii naționale — cum l'a numit dl Delavrancea — a înflătrat între aplauze entusiaste peccatul, că pe cînd Ungurii sînt una în a ne ataca, noi nu ne putem uni nici în apărarea noastră, de ei!

Înțelepciunea politică ce residă în cuvintele acestea e nespus de mare. E nespus de mare anumit pentru starea actuală a chestiei naționale.

Vedem bine, că regimul opresiunii maghiare se înăsprește pe zi ce merge. Se înăsprește și se înslăbățește tot mai rapid.

Nu e vorba de o luptă politică modernă și cumpetată între noi și Unguri. Acesta ne-au declarat de mult formal război de rasă. E o luptă de exterminare lupta lor contra noastră.

Noi am primit lupta și ne-am luptat. Ne-am luptat strîns uniți într-o vreme. Acum nu mai sîntem în situația asta favorabilă. Ear' ei rămân aceiași: solidari în lupta pentru nimicirea noastră.

Să nu mai facem „apeluri” la concentrarea forțelor, să nu mai desbatem și să nu mai tratăm și per-tratăm între olaltă.

Demeiul concentrării forțelor îl avem clădit din stînci ce nu se pot zdrobi:

principiile noastre naționale. Indemnul la solidaritate ni-l dă pe fiecare moment: campania din ce în ce mai înverșunată a stăpînitorilor maghiari.

Se poate să mai hesităm a ne uni? Se poate să ne mai poticnim de mici considerații de ordin personal și egoist, deplorabile și condamnabile?

Nu. Dacă n'am putut s'erbători cum am fi voit cincantenarul redeșteptării noastre naționale, dacă nu ne-a fost în putință să durăm neperitoare monumente comemorative pentru eternizarea mărețelor evenimente și a martirilor de atunci: să punem o *peatră fundamentală*, să ne concentrăm forțele în sinceritate și frăție!

Strîns uniți putem porni lupta cu sigure șanse de învingere. Desconcentrați ca până acum nu facem decât placul Ungurilor, nu propagăm decât descompunerea noastră națională!

Chestiunea română în Belgia.

Correspondentul nostru din Bruxelles ne anunță, că la 18 Maiu n. prof. Aug. de Vreught din Wawre a ținut în orașul Andenne o interesantă conferență despre Românii din Transilvania.

La conferență au fost invitați și Românii din Bruxelles. Secțiunea Ligei de acolo a fost reprezentată prin doi delegați ai sei.

Conferențiarul expunînd pe larg și favorabil chestiunea română a arătat publicului și ultima volnicie a guvernului maghiar: **oprirea adunării dela Blaj.**

Aflînd despre aceasta publicul întreg s'a ridicat cu murmur general strigînd:

„Jos cu Maghiarii! Jos cu opresorii!”

Conferențiarul a fost viu felicitat. Delegații români au fost obiectul atențiunii tuturor. Ei au împărțit în public **Protestul Românilor contra maghiarisărei**, care s'a tipărit în vara trecută în Bruxelles.

Aflăm că dl Vreught prepară un studiu asupra chestiunii române și va ține o conferență și la Bruxelles.

În numărul proxim vom publica o interesantă corespondență asupra acestei acțiuni de propagandă în Belgia.

Sibiu, 23 Maiu n.

DI DR. RAȚIU a trimis familiei marelui Gladstone la adresa fiului sau Herbert, în Hawarden, o telegramă de condolență, spunînd cum Românii din Transilvania depîng și ei moartea marelui apărător al tuturor naționalităților oprimate.

Sîntem convinși, că și acum dl Dr. Rațiu a exprimat sentimentul tuturor Românilor de bine, arătînd că Românii din Transilvania și Ungaria participă la dolul general pentru pierderea bărbatului adevărat liberal al Angliei.

Marea adunare dela Blaj a pîrîntilor nostri dela 48 conține pentru noi urmași, mai ales două idei politice de mare importanță, exprimate ambele cu mult aplomb de marele Bărnăuțiu, în celebrul său discurs: *unirea frățească și apărarea naționalității noastre* contra maghiarisărei.

Mai importantă decât a doua este cea dintău, pentru că este o condițiune

sine qua non a apărării noastre contra cutropitorului val al maghiarisărei. Să fim una, în cugete, simțiri și acțiuni, toți cei-ce frați de un sânge și de o limbă sîntem. Această idee o relevăază cu deosebire Bărnăuțiu.

Pentru actualitate ideea se impune de sine mai mult ca ori-cînd. Dacă înainte de 3/15 Maiu s'au ivit între noi păreri diferite asupra felului de s'erbare, dacă unii opinau pentru mai mult, alții pentru mai puțin, și dacă unii erau mai moderați și alții mai — „ultraști”, — ca să zicem astfel — guvernul maghiar ne-a arătat de nou, că are pentru noi toți aceeași *unică măsură* și ne-a oprit totul, și adunarea, și rugăciunile, și parastasele, chiar și petrecerile în cerc restrîns. El n'a privit în noi nici un fel de nuanșă, ci ne-a tratat pur și simplu egal de volnic și brutal, ca pe — *Români*.

O nouă dovadă pentru ideea pledată de Bărnăuțiu în profeticul său discurs.

Eată de ce din sgomotul și sbuciumul primelor zile după 3/15 Maiu, cea dintău *reflexiune politică* ce ni-se impune cu forță iresistibilă, în mod peremptoriu, este ideea *înfrățirii*, a *concentrării* și a *solidarității naționale*. Ne și ocupăm cu această idee într'un articol ce publicăm la primul loc, pornind din considerațiuni absolut obiective și înalte.

Așa credem că ar trebui să gîndescă ori-care Român bun. Dar' nu așa cugetă — se vede — a cei puțini grupați în jurul foii de trist rol dela Arad. Cel puțin dl „R.” al acestei „tribune a poporului” nu cugetă astfel. El, de abia a înregistrat ceva despre decursul zilei — după-ce 'și-a isprăvit mai întău slujba față de o persoană favorită a sa — fără de a fi scris un singur cuvînt de înfierare pentru procedura guvernului maghiar, vine deja, ca un nestempărat criticastru, și cu toată reutatea și reana credință a unui om pătimaș își începe cărtirile sale disgustătoare.

Uimiți de atîta perversitate declarăm, că nu vom intra în vorbă cu sfătosul „R.”, pentru-că nu-l ținem vrednic. Dacă el ține să facă — chiar inconștient — slujbe plăcute Ungurilor, noi nici indirect nu-l vom ajuta, ci, la cas de lipsă, îl vom infiera cum merită.

Extrem de grava situație ce ni-s'a creat nouă Românilor se caracterizează interesant printr'un articol al „Unirei” din Blaj. Aprecînd procedura guvernului față cu noi din prilejul zilei de 3/15 Maiu, „Unirea” încheie astfel prim-articolul său:

„În fața acestor stări ce ne rămîne nouă? A s'ërba nu putem, să plîngem nu ne lasă, a ne ruga lui Dumnezeu nu ne e iertat.

Acum e rîndul lui Dumnezeu să se întrevină.

Sculatu-s'au cei fărădelege asupra Domnului și asupra Unului lui!

Dumnezeu trebuie să ne redea nouă măcar libertatea de a-l pute adora în liniște.

Ruşineze-i dar' pe ei!
Noi nădejdea noastră în Domnul se ne-o punem!”

România și Gladstone. Președintele camerei române a adresat următoarea telegramă de condolență d-nei Gladstone la Londra:

„Conformându-mă votului pe care camera deputaților a regatului României l'a dat la sfîrșul morței dui Gladstone, marele bărbat de stat al Angliei, care în toate ocaziunile a ridicat puternicul glas în favoarea drepturilor României, și care a binevoit să primească titlul de cetățean român, pe care națiunea recunoșcătoare i-l'a conferit, subscriu vine respectuos să vă roage, doamnă, a primi expresiunea celor mai profunde sentimente de regret și condolență.”

La rēvașul cabinetului negru mai încreștăm faptul, ce reese din scrisoarea ce o publicăm azi din Graz.

O telegramă ce ni-s'a trimis de acolo a fost oprită, căci nouă nu ni-a sosit.

Causa liceului din Brașov.

Drapelul publică dela corespondentul său din Brașov următoarea importantă scrisoare:

Afacerea importantă și mare a școalelor românești din Brașov preocupă azi pe toți Românii în modul cel mai intensiv. Ea a deșteptat o așa de înverșunată iritație în inimile românești, încât ne putem aștepta la ori-și-ce.

Situația creată în urma celor întemplate și cunoscute, cuprinde în sine cel mai cumplit desastru pentru noi, Românii din Transilvania și Ungaria, sigur un rēu și pentru întreaga cauză românească. S'a adus de o parte apă la moara celor cari ne doresc nimicirea, ca se poată crede că au ocaziunea să ne sugrume școalele din Brașov sau cel puțin să pună cuinul lui Pepelea în ele și să tăbărească asupra instituțiilor noastre, ear' de altă parte s'a mai creat un moment nefericit, adaus la celelalte, care ne slăbește simțământul de încredere față de Alma Mater a noastră. Acum continuu se seamănă în inimile noastre nelcrederea și se seamănă tocmai în un timp, cînd avem mai mare lipsă de neînfrîntă putere morală.

Guvernul ungar poate fi mulțumit și numai cu această înfrîngere a noastră.

Căci ori-ce s'ar zice, dar' în gîndul nostru trebuie să se producă ideea, că: „peirea ta prin tine Israele”.

E fapt, că ministrul Wlassics se provoacă la mărturisiri făcute de Români și e fapt, că toate chitanțele cu cari s'au ridicat banii aduși în Transilvania și cari sînt păstrate de mâni românești la ministerul din București, au ajuns — în copii autenticate — în mâinile ministrului-președinte ungar din Budapesta. Acestea sînt fapte înse, cari nu pot fi trecute cu vederea. Și în România trebuie să se cunoască modul cum s'a întemplat cu acele chitanțe.

Și cum biserica noastră e condusă de un organism constituțional, Excelența Sa Metropolitul a trebuit să spună ce a văzut și alior persoane.

E fapt sigur și știut deci, că chitanțele au ajuns în mâinile domnului Bánffy.

Întrebarea e: Pe ce cale au ajuns? „P. Lloyd” și „Pesti Napó”, foi ale guvernului ungar, după-ce mai întău dau rapoarte speciale despre cele petrecute în camera română vin și scriu și articole de fond în numărul din 14 Maiu în chestiunea aceasta. Ambele se ocupă și de imputarea ce s'a făcut guvernului român, că ar fi dat pe cale diplomatică celui din Budapesta, informațiuni și acte doveditoare. Ambele foi spun, că guvernul unguresc nu a primit documentele dela guvernul român, ci are informațiunile dela deregătorile competente din patrie. „Pester Lloyd” voeste să fie chiar deslușit de tot. El zice: „În fruntea școalelor române greco-orientale din Brașov stau foruri și organe, cari sînt deobligate prin lege de a da socoteală guvernului despre mijloacele cu cari își susțin școalele, cum și despre izvoarele de venit ale aceloră.”

Aici spune „Pester Lloyd” un mare neadevăr! Biserica greco-orientală de aici nu dă și nu a dat nici-odată guvernului vre-o socoteală despre averea și veniturile sale și nici despre mijloacele cu cari își susține școalele. E adevărat, că ministrul unguresc a cerut în anul trecut dela Metropolitul din Sibiu prin un rescript, ce pretindea să rămână secret, ca să-i trimită în fiecare an în extras socoteile fondurilor și fundațiilor din archidieceasă. Metropolitul însă desconsiderînd cererea ministrului de a ține secret acel ordin, a venit și l'a comunicat sinodului archidieceșan din anul trecut, care în gîdînța sa a X-a din 28 Aprilie 1897, a adus următorul conclud:

„Cererea guvernului țarei cuprinsă în p. 2 și 3 al emisului ministrului de culte și

instrucțiune publică din 23 Octomvrie n. 1896 nr. 3552, prescript confidențial, relativ la subșternera în fiecare an a unui conspect despre elocarea capitalurilor, fondurilor și fundațiilor archidieceșei și la subșternera extraselor despre fundațiuni earăși an de an, învoelvă în sine ingerența guvernului în afacerile autonome ale bisericii noastre.

„În urmarea acestor, și fiindcă măsurile contemplate de guvern se încearcă a se aplica față de toate eparchiile noastre, adică față de întreaga biserică, emisul ministerial se promovează la congresul național-bisericesc, cu rugarea ca acela să iee măsurile co-răspunzătoare pentru a delătura o ingerență incompetentă în afacerile bisericii noastre autonome.”

Dela organele bisericești n'a putut primi deci guvernul unguresc nici un document. Dar' de unde or fi dat acestea chitanțele?

Evident e, că guvernul unguresc căuta și în anul trecut date.

Pentru-ce mistifică oare „Pester Lloyd” lucrurile? Poate ca să nu venim noi la alte bănuțeli, că adică interesele cele mai vitale și mai scumpe ale noastre sînt disprețuite de noi înșine, cînd ele pot ajunge a fi folosite ca arme de partid. Și faptul acesta nu poate decât să ne amărăscă adînc. Ba în anul acesta nici la ziua de 3/15 Maiu nu ne-am putut ridica sufletul!

Încât privește rēul al doilea, el a devenit aproape de a fi realizat. În ori-ce formă se va rezolva chestiunea școalelor noastre, urmările rele pentru noi nu vor lipsi. E adevărat, că „Pester Lloyd”, foaie scrisă nemțește, e mai calm tratînd chestia aceasta; dar' alte foi, scrise în ungurește, pentru Maghiari, se rostesc în alt ton. „Pesti Napó” își termină articolul așa: „În școalele din Brașov este cuibul principal al daco-românismului. Sperăm că precum a știut guvernul unguresc străbate în tainele acestui cuib, și dacă atuncu nu, atunci, natural, prin închiderea acestor școale. Altă resoavire nu e!”

„Budapesti Hirlap”, foaia cea mai populară și mai lăpătată din câte foi maghiare există, tratînd și ea chestiunea aceasta în articolul prim de Dumineca trecută, după-ce ne face trădători pe toți, și pe cei din România, și după-ce face răspunsabil pe Metropolitul din Sibiu pentru comunicarea ordinelor de natură secretă, primite dela guvernul unguresc, trage învătături din chestiunea aceasta, pe cari le recomandă ministrului de instrucțiune din Budapesta, și anume: „că modul de acum și sistemul de supraveghere a școalelor românești este insuficient și slab”; „cine poate garanta, că celelalte școale românești nu primesc ajutor din cei 150.000 lei?”, „casul din Brașov poate convinge pe ministrul instrucțiunii, că nu se poate încrede în loialitatea forurilor bisericești, cari stau în fruntea acestor școale”. „E de lipsă deci, ca să se organizeze față de aceste școale așa fel de supraveghere, care să nu se mulțumească numai cu inspecțiunea în învîntămînt, ci în urma căreia să se poată valida principi mai înalte de stat. Altuncu fără o controlă severă nici prin primirea ajutorului de stat nu este deschisă posibilitatea, ca subvenția secretă din România să nu-și afle teren, ca să exerciteze și mai departe influența sa desastroasă.”

Și ce zice „Budapesti Hirlap” nu se prea trece cu vederea la ministrul din Budapesta.

Se zice, că consistoriul archidieceșan din Sibiu a făcut deja cererea către guvernul unguresc pentru ajutorul de stat, în sensul ca să se dea fără nici o condiție.

Aici a produs mult rēu denunțarea peccatoasă a corespondentului din București al „Tribunei Poporului”, că părintele Voinea fiind în București, amenință pe aci „că dacă dl Sturdza nu va da bani, gimnasiul din Brașov e perdat”, — acum după-ce se știe de ordinea ministrului unguresc. Ce intențiune e aci? De sigur, că intențiune rea.

Carpatin.

„DETUNATA“

institut de credit și de economii, societate pe acții
în Bucium.

Primește depuneri spre fructificare, după care solveste
6% interese când termenul de abdicere este minimul de 6 luni.

La depuneri cu termen de abdicere mai scurt de 6 luni
solveste 5 1/2% interese după depuneri.

[965] 7—

Direcțiunea institutului.

Dacă îi trebuie cuiua

săpun de toaletă, parfum de batistă, pudră pentru păr și față, plepton de frizat,
rociu de păr, perie de dinți, pastă de dinți, apă de gură sau ori-ce alt preparat
cosmetic pentru cultivarea feței ori a părului, [1120] 3—20

e de mare importanță

a ști, că toate aceste și alte lucruri pentru toaletă se pot căpăta în recunoscuta cea mai
bună calitate și cu mare alegere pe lângă prețurile cele mai ieftine, pentru-că „pur-
tându-se comerțul ca ocupațiune laterală nu e împreună cu nici un fel de spese“, la
salonul vienez de ras, frizat și parfumerie

FRANZ M. NIKESCH,
SIBIU,

Piața Hermann nr. 8. (Bretterpromenade).

La Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni în Sibiu,
se află de vânzare

următoarele publicațiuni

ale Societății

„Inocențiu Micu Clain“

a teologilor din Blaj

1. „Epistole către un preot tinăr“ de Aloisius Melcher.
Partea I. și II. 2 volume mari cu prețul redus de 1 fl. 50 cr.
2. „Pregătire la moarte“, adică considerațiuni asupra maxi-
melor eterne folositoare tuturor spre meditare și preoților
spre a predica, de Alfons M. Liguori, 1 volum de 440 pag. — fl. 80 cr.
3. „Duh muscălesc“, narațiune de Bolanden (45 pag.) . . . — fl. 10 cr.

— Se recomandă mai ales preoților. —

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novellă de Ioan Slavici, 12 coale
tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus
dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni.
Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T.
Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipăruș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un
exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdote de Silvestru Mol-
dovan. Prețul unui exemplar 8 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu,
culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50
bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăciutul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă,
de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32
bani.
9. Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru
Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Mol-
dovan. Un exemplar 8 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndărătnicul. Poveste de Silvestru Moldovan.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Blăstăm de mamă. Legendă populară din giu-
rul Născudului. De George Coșbuc. Un exem-
plar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Němcová, tradusă din limba
boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exem-
plar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr.
sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui
Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghiciri, întrebări și răspunsuri,
frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al
lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franțu-
zească de Eleonora Tănăsescu, după A. Ge-
nevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cennogoca. Poveste de I. T. Mera. Un exem-
plar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un peșitor îndărătnic. Novellă de Björnsterne
Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8
bani.
21. Prietenul meu Vântură-Teară. Din novelele
californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar
8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpăratoarea. Din povestile lui Andersen. Un
exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc.
Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol.
Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc.
Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson.
(1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un
exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slav c
Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgârbitul. Comedie de Molière. Un exemplar
40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Mol-
dovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Născu-Împărat. Poveste din popor de „Măr-
gineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-Împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste
din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar
12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc.
Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. La-
zar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novellă de Bret Harte.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P.
Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan
Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exem-
plar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislan-
zoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de
Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și
Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau
50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan
Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar
40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalin pcurarul. Poveste de Nicolae Trim-
bițoiu. Un exemplar 22 cr. 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru
Parodi. Tradusă de I. L. Caragiail. Un exem-
plar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novellă de I. Targhenev. Tradu-
cere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exem-
plar 40 cr. sau 80 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar
8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire
librarilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul convenit.

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Câștig enorm

cu o scutită invențiune nouă patentată.
Nici prăvălie, nici capital. Oferte sub
„Alleinverkauf“, nr. 899, Aachen.
[1190] 1—1

SUBSCRISUL CEARCĂ

un candidat de avocat,

care să fie în stare a-i conduce și
cancelaria.

Beiuș, la 20 Maiu 1898.

Vasile Ignat,

avocat în Beiuș.

[1185] 1—3

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Au eșit de sub tipar și se află de vânzare:

Chestiunea

Română

în Roma.

Conferența

domnului

Roberto Fava.

Prețul numai 20 cr.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

„Istoria Transilvaniei“

de

George Barițiu.

Monumentalul op al regretatului nostru isto-
ric: „Părți alese din istoria Transilvaniei pe
200 ani din urmă“, se poate procura de acum
cu preț redus!

Volumul I.

broș. în loc de fl. 4.20 numai cu fl. 2.50, leg. fl. 3.30.

Volumul II.

broș. în loc de fl. 4.— numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80.

Volumul III.

broș. în loc de fl. 2.80 numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80.

Opul întreg:

broș. în 3 vol. în loc de fl. 11.— numai cu fl. 6.50 — șese
florini și cincizaci cr. v. a., leg. fl. 8.60.

Aceasta carte n'ar fi iertat să lipsească din
casa nici unui bun Român.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu
se află de vânzare opul premiat și publicat de
„Asociațiunea transilvană pentru literatura ro-
mână și cultura poporului român“

POVEȘTI DIN POPOR

adunate de

Ioan Pop-Retegeanu.

Acest op, care se extinde pe 216 pagini, cu-
prinzând cele mai frumoase povești și la urmă
o însemnare a provincialismelor, costă numai
60 cr. plus 10 cr. porto.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Însoțirile de credit

împreunate cu

însoțiri de consum, de vânzare, de viler, de lăp-
tăril etc. și instrucțiunile trebuincioase.

Îndreptare practică

pentru

înăfrințarea și conducerea de astfel de însoțiri

de

F. W. RAIFFEISEN.

Edițiunea a V-a:

Traducere autorizată de

Dr. Aurel Brote,

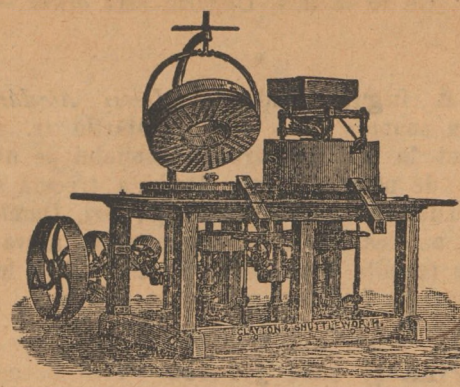
directorul băncii gen. de asigurare „Transilvania“

EDITURA

„Romunii rom. de agricultură din comitatul Sibului“.
(280 pagini mari).

Cartea costă 80 cr. (cu porto postal 90 cr.
recomandată 1 fl.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“,
soc. pe acțiuni în Sibiu.

Mori

cu putere de vapor ori

BENZIN

liferează

[1161] 3—

Carol F. Jickeli
în Sibiu.

Hârtie

pentru

scrierea de model la examen (Propise)

se află de vânzare la „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

100 bucăți 65 cr.

Doriți se cetiți

un interesant

Roman?

Vi-se recomandă

„Castelul din Carpați“

— Roman din viața poporului românesc din Ardeal. —

de

Jules Verne.

Premiat de „Academia franceză“.

Traducere, — unica autorizată de editorul proprietar francez — făcută

de

Victor Onișor.

Acest volum apărut tocmai acum, are 255+XII. pagini, în octav
mare, de o eleganță rară la cărțile românești, și este împodobit cu

26 ilustrațiuni

admirabile, executate după clișouri din Paris.

Prețul:

Edițiunea populară: 80 cr. + 5 cr. porto postal.

Edițiunea de lux: 1 fl. 20 cr. + 10 cr. porto.

Edițiunea de lux compactat: 2 fl. + 10 cr. porto.

Cel mai potrivit cadou e un „Castel“.

A se adresa direct la

Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni,

Sibiu, strada Poplăcii nr. 15.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Novitate!

Cadou

ocasional!

LIMBA
FLORILOR.

— De amor și amicitie. —

Simbolica naturală a celor mai favorite
flori, compusă după explicările orientailor
de

Un amoresat.

Acest volum, în format drăgălaș (32°) imprimat pe
hârtie velină, în două colori, negru și albastru,
elegant compactat în lux, este

cadou potrivit

pentru tinerime, mai ales pentru fete.

În legătură de pânză colorată, tabla titlului imprimată cu aur.

Prețul unui exemplar 50 cr. = 1.50 lei.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.